

Kegyelmi utazás Bulgáriában

Október 7-10 között résztvettem egy konferencián Bulgária Szlancsev Brjag nevű helységében, amely azt jelenti: napsütötte tengerpart. A névadás nem véletlen, valóban ilyen környezetben töltöttünk néhány napot, még úszni is tudtam egyet a Fekete-tengerben. A település szinte csak szállodákból áll, a mienk luxus-színvonalú volt, mégis viszonylag megfizethető, mert ott utó-utószезon van, jóformán csak mi voltunk a hatalmas szállodában, utánunk be is zárt. A szomszédos város, Nesszebár, talán ismerősebben hangzik néhányaknak, gyönyörű, hangulatos óvárosi részét mi is bejártuk.

Az utazás kalandos és fárasztó volt. Magunkkal hoztuk-vittük horvát testvérirodánk vezetőjét, Vlado Hoblajt, aki anyagi gondjai miatt nem tudott volna eljönni, de a budapesti iroda kisegítette. Így Muraszterdahely érintésével (ott éjszakázva) autóztunk Bulgáriába. Odafelé - többszöri úttévesztés után – reggel 5-kor érkezünk meg; ráadásul ott már 6 óra volt helyi idő szerint. Beregi Laci barátom, aki egyébként végig vezetett az úton, úgy döntött, arra a rövid időre már nem is fekszik le aludni, amúgy is először látja a tengert életében. Áldás az ilyen szívós ember, aki ráadásul remek barát és odaadó szolgálja Istennek a Grace munkájában. Én azért inkább aludtam egy kicsit. Visszafele ebéd után indultunk, és reggel 8-ra értünk Muraszterdahelyre – még húzósabb volt, de Beregi Laci végig bírta, Valamelyikünk folyamatosan beszélgetett vele, de ami még fontosabb, Isten kegyelme velünk volt...

A fáradtságot és a költséget nem a tengerpart miatt vállaltuk, hanem a közösség miatt, **ÉS MEGÉRTE**. A konferencián a hozzánk hasonló európai Grace (=kegyelem) irodák vezetői vettek részt, kiegészítve az atlantai anyiroda néhány képviselőjével, meg egy csapat lelkes bolgár érdeklődővel. Nagyon jó volt velük! Az európai irodák hozzánk hasonló anyagi gondokkal küszködnek. Vlado eddig egy családi húsbolt bevételéből tartotta el az ottani irodát, de a válság miatt tönkrementek. Az angliai iroda helységét most mondják fel. A bolgár szolgáló házaspárt egy másik házaspár tartja el a használsruha-boltja bevételéből. Ezek a testvérek mégis kitartó hittel, és a maguk környezete szükségéi és lehetőségei szerint szolgálnak. Isten kegyelme pedig a legnehezebb körülmények között is együtt munkálkodik velük, emberek életét gyógyítva.

Vlado például a lelkigondozói munkán túl részt vett egy horvát keresztény kulturális központ létrehozásában. Amatőr szereplőkkel és egy misszionárius rendezővel nagyon profi színvonalú darabokat mutatnak be. A legutóbbival, a Corrie ten Boom életéről szóló „Menedék” című darabbal éppen körutazásra készülnek, a megbocsátás üzenetét hirdetve szerte a régi Jugoszlávia területén. Ukrajnában Veronika Volosina egyre több városba jut el a konferenciával, pedig a női szolgálókat ott nálunk is jóval kevésbé fogadják el. Az atlantai irodához nemrég csatlakozott egy lelkes új munkás: életkora 71 év! Nagyon tetszett mindenkinek az angolra lefordított klip („Törvény úr és kegyelem asszony”) amellyel „A kegyelem íze” koncert-színházról próbáltam képet adni.

A konferencia előadója Preston Gillham volt. Már járt Magyarországon, „Amit csak a férfiak tudnak” c. könyve megjelent magyarul. Témáját úgy lehetne lefordítani: „A szellemi önfegyelmzés területei”. Azok a témák tartoznak ide, amik a keresztény élet megélésének külső formái: csendesség, imádság, igeolvasás, böjt, gyülekezeti élet, szolgálat, stb., illetve két nálunk kevésbé ismert terület: szellemi naplóvezetés, és egyedüllét Istennel. Preston például elmondta, hogy tudatosan hoz létre és tervez meg (havonta) félnapos, (két-háromhavonta) egész napos és (évente) hétnapos időszakokat, amikor minden zavaró szolgálatára és életére, és feltöltődik. Enélkül képtelen lett volna szolgálatát eredményesen ellátni. Azt is elmondta, hogy rendkívül módszeres és rendszerető ember lévén, hosszú ideig a módszeresség és a rend volt a fő helyen, nem Isten. Sokan emiatt lankadnak meg, csinálnak öncélú dolgokat, vagy válnak önelégültté! Amióta ezzel szembesült, már nem „testből”, hanem kegyelem által végzi; nem a teljesítendő kötelességet látja, hanem a lehetőséget, hogy találkozhasson Istennel, aki sokkal buzgóbban vágyik erre a találkozásra, mint mi. Noha én messze nem vagyok olyan módszeres ember, mint Preston, elgondolkoztattott az üzenet. Ő is figyelmeztetett: mindenki a maga lehetőségeit használja ki. Fáradtan, de áldásokkal telve értem haza.

Kerekes Ernő

